

SANCTI
GREGORII
PAPÆ I.
COGNOMENTO MAGNI.
OPERA OMNIA.

Ad manuscriptos codices Romanos, Gallicanos, Anglicanos
emendata, aucta, & illustrata notis.

*Studio & labore MONACHORUM Ordinis Sancti Benedicti,
& Congregatione Sancti Mauri.*

TOMUS SECUNDUS.

PARISIIS,
Sumptibus CLAUDII RIGAUD, viâ Citharæâ.

M. DCCV.
CUM PRIVILEGIO REGIS.

Pastoralis curæ pondera fugere delitescendo voluit. Reg. Rom. 1710.

SANCTI GREGORII PAPÆ REGULÆ PASTORALIS LIBER,

Ad Johannem Episcopum civitatis Ravennæ.

PRIMA PARS.

Reverentissimo & sanctissimo fratri Johanni
Coepiscopo, Gregorius.

P

ASTORALIS curæ me pondera fugere delitescendo voluisse, benigna, frater carissime, atque humili intentione reprehendis; quæ ne quibusdam levia esse videantur, præsentis libri stylo exprimo de eorum gravitate omne quod pendo: ut & hæc qui vacat, incantare non expectat; & qui incantare expectat, adeptum se esse perimiscat. ¹ Quadrupartita verò disputatione liber iste distinguitur, ut ad lethæos sui animam ordinariis ² allegationibus quasi quibusdam passibus gradiamur. Nam cum rerum necessitas exposcat, pensandum valde est ad culmen quique regiminis qualiter veniat; atque ad hoc rite perveniens, qualiter vivat, & bene vivens, qualiter doceat; & rectè docens, infirmitatem suam quotidie quanta consideratione cognoscat; ne aut humilitas accessum fugiat; ³ aut perventioni vita contradicat; aut vitam doctrina destituat; aut doctrinam præsumptio ex-

collat. Prius ergo appetitum timor temperet; post autem magisterium quod à non querente suscipitur, vita commendet; ac deinde necesse est, ut Pastoris bonum quod vivendo ostenditur, etiam loquendo propagetur. Ad extremum verò superest, ut perfecta quæque opera consideratio propriæ infirmitatis deprimat; ne hæc ante oculi særbiti oculos tumor elationis extinguat. Sed quia sunt plerique mihi imperiti similes, qui dum metui se nesciunt, quæ non didicerint docere conaspiscunt; qui pondus magisterii tanto levius æstimant, quanto vim magnitudinis illius ignorant; ab ipso libri hujus reprehendantur exordio: ut quia sododi ac præcipites doctrinæ arcem tenere appetunt, à præcipitationis suæ visibus in ipsa locutionis nostræ janua repellantur.

CAPUT PRIMUM.

¹ Ne venire imperiti ad magisterium audeant.

NULLA ars doceri præsumitur, nisi intenta prius moderatione discatur. ¹ Ab imperitis ergo pastorale magisterium qua temeritate suscipitur, quando

¹ Ita Codd. Belsæ. & alii vetust. Quæ titulum pastoralis, quod legunt in epist. olim 47. lib. 4. nunc lib. 4. ep. 45. ut dicitur regale pastorale, quod in Epistola vest. secundo scripti. In recentioribus aut. legitur, Liber Curæ Pastoralis, quibus constat plur. vol. Occasionem hanc titulo servit præsent. Liber ex latine, Pastoralis cura est pendo. etc. In Titulo titulus deservitur.

² Tertius Gomer, addit, dicitur.

³ Hæc adhibet præsentem librum hunc in 4. partem dividendum, quædam hujus disputationis nulla in vet. inf. sua est. Vnde Gregorius per totam a. 26. adnotatione 27. indicat quædam partem 2. si dicit in prima parte, scilicet, in præter hujus rationem partem 2. dicitur. Unde non immerito intelligitur annotationem hanc in præter hunc esse notatam. Scilicet, ut in præter hunc in antiquissimis codd.

Liber hujus
scribitur
omnis.

Nullam divi-
sionem

A quibus oritur
magisterii, licet
codicem.

Tres Belsæ. Gomer, Theodor.

² Tres Belsæ. deo, omis. Gomer, allegatibus.

³ Hæc dicitur in Codd. sed alibi sunt inveniuntur. In 1. Canon. quæque non legitur, aut oritur dicit, deservit. Illa respicitur Tit. & 26.

⁴ Codd. addit.

⁵ Lausan. & Tero. arbitri omis.

⁶ Hoc argumentum legitur in indice Tres. sed. nec rursus terminatur caput primo, quod ab indice sic incipit: Nulla ars. Prima linea minus est scripta. In margine notatur 1. & in reliquis cap. 11. 12. 13. etc. Quæ in re hunc inf. continet Gomer. 26. 27.

⁷ Codd. Lausan. Loqip. ad super. ergo. 26. 27. magisterii pastorale. 26. 27. in super. hunc, quædam aut. 26.